

gaaet ud over enkelte Byer, og i begge Tilfælde er det dem, der have været hurtige til at efterkomme Øvrighedens Opfordring, som have maattet bøde for det, medens de, der have trodset saa længe som muligt, have klaret sig bedst.

Jeg skal ikke sige meget om det foreliggende Forslag. Jeg vil takke den ærede Indbringer for det. Sagen er jo, at der er Plads til at sætte mere ind, hvis det behøves, og det tror jeg. Forslaget omfatter alt for lidt. Men jeg haaber, at det eventuelle Udvalg kan faa saa meget indført paa Forslaget, at Lægfolk kunne se, hvorledes de maa bygge deres Skorstene, hvilke af de nuværende der kunne blive staaende, og hvilke Ildsteder o. s. v. der kunne sættes i Forbindelse med Skorstene. Kunde dette opnaas, vilde der være vundet ikke saa lidt.

L. Rasmussen: Da vi for en Del Aar siden her i Tinget behandlede et Forslag om Bygningsreglementer for Landdistrikterne, havde jeg Lejlighed til foruden at stille Forslag at udtale mig om den Trafik, vi i det mindste paa mange Omraader af vor Lovgivning ere komne ind paa: at have „Tillæg til Lov“ og „Tillæg til Tillæg til Lov“ o. s. v. Man henviser i en Lov til en Række Paragraffer i en anden Lov, hvor man saa atter henviser til andre Love og Cirkulærer og Kundgørelser o. s. fr. Jeg havde den Gang Lejlighed til at udtale mig mod dette System, fordi jeg mente, at det var i høj Grad uhensigtsmæssigt, og at man helst skulde skrive Love, der virkelig paa en nogenlunde let Maade kunde bruges af den almene Befolkning. Det er jo klart, at naar man skal gennemgaa en Række af Love for at faa Rede paa et enkelt lille Spørgsmaal, man støder paa i Livet og som man vil søge Oplysning om, bliver det let vanskeligt for den almene Mand at komme til Bunds i, hvad der egentlig er Lov paa det omspurgte Omraade. Jeg stillede den Gang et Ændringsforslag til det vedkommende Lovforslag, som sigtede til at simplificere Lovgivningen paa det Omraade, og jeg havde det Held at faa den daværende Justitsminister med mig. Forslaget blev i dets Hovedtræk vedtaget. Nu skønner jeg ikke rettere, end at det er noget af det samme, man er kommen ind paa for Brandpolitilovens Vedkommende. Brandpolitiloven angaar jo alle, i det mindste alle bosiddende Mennesker, og derfor er det et ret stort Tal af vort Lands Befolkning, som kommer i Berøring

med den. Vi have Brandpolitiloven af 2den Marts 1861 og Brandpolitiloven af 1ste Marts 1889. Ifølge § 17 i sidstnævnte Lov har Justitsministeren Ret til at sammenskrive de to Love i en ministeriel Bekendtgørelse, og den er kommen 30te Marts 1889. Vi have altsaa som sagt disse to Brandpolitilove og en justitsministeriel Bekendtgørelse af 30te Marts 1889, og nu er her foreslaaet et nyt Tillæg. Dersom dette skulde blive vedtaget, have vi altsaa i Virkeligheden 4 Brandpolitilove. Selv om disse Love i og for sig vare godt, klart og tydeligt affattede, vilde det være ret vanskeligt i mange Tilfælde for den menige Mand at finde sig til Rette, idet han, naar han søger en af Brandpolitilovene og tror, han har faaet den nyeste, hvori den Paragraf, som omhandler det Spørgsmaal, han særlig interesserer sig for, findes, og han ikke er à jour med, at der er en hel Del andre Brandpolitilove, meget let kan komme til at gaa fejl i Byen, navnlig dersom han faar begyndt fra den forkerte Ende. Thi i Brandpolitiloven af 1861 kan man ikke se, at der er en Brandpolitilov af 1889, og i denne kan man ikke se, at der muligvis bliver en Brandpolitilov eller Tillæg dertil i 1897.

Det her foreliggende Forslag angaar ganske vist et Punkt i Brandpolitiloven, som spiller en stor Rolle for mange; nemlig Spørgsmaalet om de snævre eller saakaldte russiske Skorstene, men jeg er tilbøjelig til at være af samme Mening, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen), at Forslaget kun kommer til Anvendelse for Husmænd og store Gaarde. De Husmænd, som kun have et Hus, kan det være det samme, hvor mange Aen der skal være til det næste Hus, og ved de store Gaarde ligger i Reglen de straaetækkede Bygninger saa langt fra Hovedbygningen, at de let „komme om ved det“. Den store Klasse af smaa og middelstore Bøndergaarde vil den Bestemmelse i Reglen nytte meget lidt, og det er jo dog navnlig disse Folk, der have Grube- og Vaskekedler, hvad de fleste Husmænd ikke have. Men det kunde man maaske nok komme ud over, idet Justitsministeren vist ikke var saa utilbøjelig til at være med til at rette Afstandsbestemmelsen, og den maa rettes, dersom Loven skal faa nogen som helst praktisk Betydning. I øvrigt vil jeg udtale det samme, som er udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) og andre, at jeg ikke forstaar den Fare, der særlig skulde ligge i at have Grubekedler i For-